

Sygn. akt V KK 652/19

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2020 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie K. S.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego
w (...)

z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.

z dnia 29 listopada 2018 r., sygn. akt III K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego K. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy podkreślić, że instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero w istocie wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo

dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn. akt II KK 361/13, LEX nr 1427396*).

Stwierdzić należy, że wniosek obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie zawiera argumentacji, która przekonywałaby o konieczności zastosowania instytucji z art. 532 k.p.k. w kontekście wymogów określających możliwość jej zastosowania. Samo powołanie się na treść zarzutów oraz ich, zdaniem obrońcy, oczywistą zasadność, nie może być uznane za wystarczające w tym przypadku. Zarzuty te nie mogą bowiem automatycznie przesądzać o tym, że na pierwszy rzut oka skazany nie powinien ponieść w ogóle kary. Brak jest możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji będą prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego, gdyż – jak to określono w kasacji – już z samej treści skargi wynika wysokie prawdopodobieństwo jej uwzględnienia. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa analiza trafności i zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. "Oczywista zasadność" kasacji, w rozumieniu art. 535 § 3 *in fine* k.p.k., zachodzi wówczas, gdy wskazane w skardze uchybienia są wręcz ewidentne, co pozwala stwierdzić zasadność skargi bez rozstrzygania problemów spornych związanych z dokonaną przez Sądy obu instancji oceną dowodów. Na uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie mogą mieć wpływu wskazane przez obrońcę „okoliczności kształtujące sytuację osobistą skazanego”, w postaci potencjalnie długiego okresu trwania postępowania kasacyjnego. Termin rozprawy kasacyjnej bądź posiedzenia wyznaczany jest według kolejności wpływu do Sądu Najwyższego spraw. Ewentualny dłuższy termin pomiędzy wpływem kasacji do Sądu, a skierowaniem jej na rozprawę, nie uzasadnia automatycznego uruchomienia wyjątkowej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

